

ELŐFIZETÉSI DIJ :
Egész évre 5 kor.
 Egyes szám ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő :
SZIKRA

KIADÓHIVATAL :
Kossuth-utca 3 szám.
 Megjelen: minden vasárnap.

El Amerikába !

Mint alélt, nehéz beteg, kit
 Kór azágyba szegzett.
 Oly erőtlen, béna most e
 Boldogtalan nemzet.
 Se akarni nem tud semmit
 És se tenni nem mer,
 Mert kihullott vaskezéből
 Borgóztól a fegyver.

Nem csoda, ha egész honban
 Az a panasz járja,
 Hogy élni sem érdemes már
 Árpád szép honában.
 Megy, ki mehet földönfutni
 El, Amerikába;
 Isten! Magyarok Istene,
 Tekints bus hazánkra!

Tekintettel a mai viszonyokra, elhatároztam, hogy a raktáromon lévő

mek ruhákat

őszi és téli férfi, fiu és gyermek
 minden elfogadható árban árusítom. Kérem erről meggyőződni
 hogy ez időszerint sehol oly olcsón nem vásárolhat, mint nálam

Gerő Ernő

Debrecen legnagyobb és legolcsóbb
 férfi-, fiu- és gyermekruha áruháza

Piac-u.41

MENYASZONYI
ÉKSZEREK meglepő olcsón
SÁNDOR ékszerészél

Szikrák.

Szent-Királyi Tivadart a király a vaskorona renddel tüntette ki. Stilszerű kitüntetés egy olyan vasakaratu és jellemű egyéniségnek.

Jövő ősszel megnyílik a debreceni egyetem. Hát éppen ideje. Csekély 10 esztendeje vitatkoznak, veszekednek, küzdenek rajta.

A diszpolgári oklevelet felvitték Tiszának. De elfelejtették a Bakóczy ur mellékletét magukkal vinni; a fél kilogram sót.

A debreceni küldöttség tagjai mikor visszajöttek, így só-hajtottak:

— Csak hogy már ezen is tul vagyunk.

Az adóhivatal helyiségéről kiderült, hogy nagyon egészségtelen és egyremásra hálnak meg tüdővészben a hivatalnokok. Másokat is megölt már az adó, nemcsak a tisztviselőket.

A Kossuth-szobor leleplezését elhalasztották. Pedig már a meghívók ki vannak bocsátva, a szobor is el van rontva. Vagy talán attól félnek, hogy a hideg téli időben befagy a lelkesedés.

ALAGI LÓVERSENYEN.

— Mennyit ad hűségemre?
 — 12 : 1.

Uri-divat cikkek és utazási kellékek

Aszmann Ferencnél. DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

Hölgyek és urak

Szőrme garnitúráikat hol szerezzék be. SZENT-ANNA 3. sz. alatt

Debreczeni színészek.

Hónap végére esett a bohém-estély, de azért jól mulattak a bohémek. Mert pénzük soha sincsen, de jókedvük van mindig.

A Katonadolog sikere be van táblázva. mert előreláthatólag — táblás házak lesznek.

A bohém-estélyen egyeseknek hamar a fejükbe szállott a — víz.

Bérczy Ernő a legotthonosabb a Hónapos szobában. Tudniillik, mert neki hónapos szobája is van.

Károlyi Ibolyka azt mondja, hogy tud billiárdozni. És még sem lehet vele — billiárdozni.

Czakó nem vett részt a bohém-estélyen. Azért a bohémek, ha rendetlenül is, de jól érezték magukat.

KALAPOK

tisztítását, festését, cilinderek vasalását jutányos áron vállalom.

BELICZAY LAJOS Piac-u. 38

HIRDETÉS.

— Aki be tudja bizonyítani, hogy a saját gyártású emésztőporom az egészségre ártalmatlan, annak ingyen és portómentesen küldök tíz dobozzal.

??

Végh Gyula

szücsmesternél.

EGY VÁLÓPÖR ADATAIBOL.

— Önt tehát a férje sohasem értette meg asszonyom?

— Soha, azt nem mondanám. De hetenkint legföljebb egyszer.

Az emeletös embör szellemös kiszóllásai.

Engödelmet kérök!

Ijjen a világ sorja pajtás, hun kerék, hun talp. Nehéz világ ez bruder, a fene önné mög. Mahónap mán én is bekérödzködök a városhoz valami hévatalba, mer a vállalkozás nem fizeti ki magát, a preperáción mög nem lehet még a Török-pezső árát se kikeresni, miúta ez a krajcárcsókogató Némöth András méri, hogy a csúszásmászástól gyűjön le a könyökirül mög a térgyirül a búr. Mög is montam Pétörnek, a füzető cállernerjinek, hogy engöm is akkó láttok pözsgőzni, mikor én a hátam közepit. Mögértöttétök? Lúba a zab!

No de most legalább mögént városatyaválasztás lösz a Csapó-uccán. Most mán ha török, ha szakad, összefogunk Aczél Gézával, Csurka Pizskával, Kánya Lajcsival, Lámpenfeld Miskával, mög a többi valamire való, túsztösséges embörrel, aki a függetlenségi és negyvennyócas munkapártho tartozik, oszt megmutattyuk, hogy Sztankay Farkas lösz a városatya csakazéntis, ha mingyár az ürgömért is. Kiskón lögyek, ha nem úgy lösz. Mögmondhattátok mán Caff Jóskának, hogy ott lösz mögén nála a pártiroda, ne féljön, tavaj se füzetött rá, az idén is lösz péz dögi-vel. Lúba a zab!

Tüled függ a vásár, Kánya Lajcsi, mer ha te behordod a Csapókertöt, akkó a kutya se sánta. Kár, hogy az olvasókörbül kitötték a szüröd, mijjen jó marhapaprikási, kortesivási népgyűléseket rönözhattünk vóna akor De kár, hogy elpiszkoltad a kalapács nyelit, a gőzhengörló Derna törje össze a csontodat, de apróra, aszondom. Lúba a zab!

Hanem bruder a Tisza Pista se kutya ám. Az az embör. Ijjen embör köllene most nekünk a Csapóba választási elnöknek, akkó biztos városatya lönne Sztankay. Csak 10—20 rendör-csendör köllene, azok majd elbánnának a túsztött, rezenérozó pógárokkal, az a nagyszájú Roszkocsis mög firkálnatna az ujságba, amit akar, a fene ögye a csontyát, aszondom. Lúba a zab!

Ugy örült a lelkem, a szivem mög cepedlipolkát jár a gyönyörüségtül, mikor Tiszapista előtt a defetációba mögláttam Gézát. Mán aszt hittem, hogy ott lösz a kocsonyafejü Lukács is a Géza túsztéletire, de nem toltta oda böcsös pofázmányát, pedig nagyon érdekös lött vóna, ha ez a két, túsztösséges, böcsületös embör mögismérködik egymással. Hogy örültek vóna egymásnak, mint zsák a fottyának! Lúba a zab!

Hallom, hogy a pógermestör is éppugy van, mind én! alig várja mán a gyüvő hetet, hogy Géza visszagyüjön a hévatalába. Hát bruder én is úgy várom mán ezt a boldog percönetöt, mind az éhtyuk a taknyot. Lúba a zab!

Mán én babám, ijen vagyok, nem tudom a zokszót magamba fujtani; kigyün az belülem, mind a patikárus kutyajából az érzelöm. De ijen kapacitás embör löszök én mindig, amíg hajason maradok. Ha én stádiomba gyüvök, elbujhat mellettem a két Tokaji-gyerök, aszondom, a fene ögye mög fület apróra, mer úgy hasonlitanak egymáshoz, mint a kostökzacsó a kostökzacsóko, sose tudhattya az embör, hogy méjik az okosabbik. Lúba a zab!

Engödelmet kérök bátor kiszóllásomér, de mán hetek óta gyült a bögyembe a szó!

KIRAKAT ELŐTT.

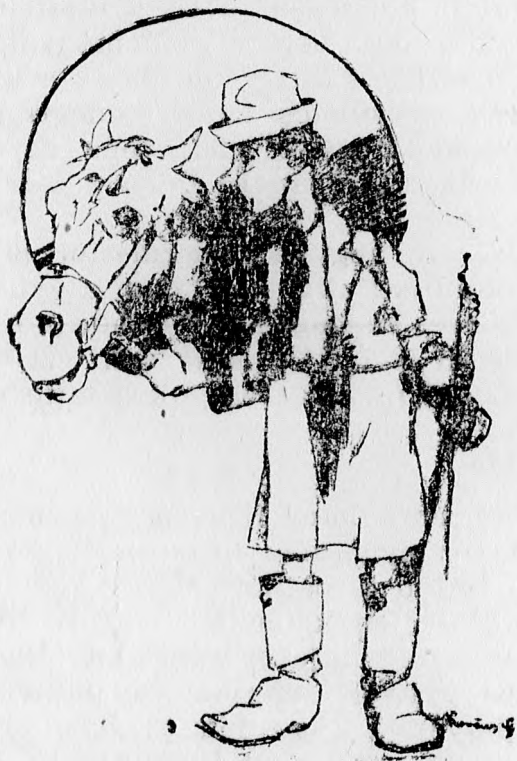
— Pápicám, gyönyörü ez a kalap.
— Nekem is tetszik.
— Megveszed?
— Isten ments!
— Hát azt hiszed, nem illenék jól nekem?
— Nem. De te nem illenél jól a gyönyörü kalapnak!

DAL A VÁNKOSRÓL.

Napsugaras délelőtt van,
Házad előtt ballagok.
Rám mosolyog az emeletről
Gyöngyvirágos ablakod.
Gyöngyvirág közt gyöngyvirágnál
Illatosabb hó-selyem,
Fehér váncos, puha váncos
Kacérkodik énelem.

Látja más is ezt a váncost,
Más is tudja, hogy mi az?
Ez a váncos a poézis,
Ez a váncos a tavasz.
Ez a váncos sok bolondos,
Furesa dolgot sug nekiünk,
Ha azé a szöke lányé,
Aki éppen szeretünk.

Bugyi Sándor*)

Vacak András illedelmes.

Na hát éppen csak egy kicsi tartotta, hogy egy nem jártam, mint szegény Szabó Jankó koma, akkin keresztül ment a tajiga, oszt ugy vittik haza ájultan. De hát ugyan ki az ördög titelezte vóna fel a Pajkosrúl, hogy esztet tegye, hisz a holló lakjik jól belölle, ojan vón lú e, hogy valamék nap ráismért ides anyám, aszongya, hogy ű jány korábasokszor adogatott neki cukrot, mer ojan furesa kis csikó vót. Vátig montam is a balcombu Kerezsinek, hogy ne igyik annyit, oszt mégis ittunk. Nekem mán ippensíggel hogy ippensíggel az Ádámsutkámig írt az ital, Kerecsi meg mán szaporán nyelegette vissza, mikor kimentünk Spirátul a tajigánkho. Azt inditványozta Kerecsi, hogy üjjünk fel. Nem bánom — mondok — ájjik hát kend oda a tajiga faráho, mig felmászok,

nehogy elszalagygyík a lú, mer még eddig hátrafelé igyekezett, hát ahogy mászok — az én Istenem segicsese a virslibe — megindult még peig előre. Nyargalt veszettül; egy darabig csak fogódtam a löcsfübe, hanem oszt vígtire is lemarattam rúlla. Én azonban az eszmiletemet nem vesztetem el, csak a sipkát, de aut asztat is megletem. A lú megállott a Pukkantó előtt.

Hát csak hadd ájjik, nekem pihenésre van szükségem, bementem. Kerecsi koma is nemsokára jelenleg vót, mer mír azír, hogy neki azúta — aszongya — kiürült a gyomra, oszt ha üress, beteg belé. Jól van na, én meg ijjecsesígemrül iszok, hát kitették oszt a két féllitrit; szopogattuk.

Bejött nemsokára a kopasz Kóti is, oszt ahogy leült aszongya ű most a komédijából jön, de sose látott még ojat, két ember kiállott aszongya a palacra, oszt elkesztik egymást enni, utójára nem maratt egyéb a két emberhül csak a két szá, ebbül is az eggyik bekapta a másikat.

Ugy kilöktük mink eszt ezír a hazugságáirt, hogy tán még most is repül.

Mikor oszt mink magunkra marattunk, aszongya Kerecsi, hogy ű is vót a komédijába, oszt ott meg asztat jácották, hogy a lú megmonta, ki a szeretője, meg sok egyéb viceket csinált: még kártyázott is pizre.

De mán esztet megnizem. — így magamba — mer az aszonyra rígen gyanakszom; megszöktem Kerecsitül, oszt aló ki a külső vásártérre. Ott furakodok a nípek közt sátorrulsátorra; egy hejt lábatlan jányok táncoltak, aszonta a kókler, másutt szerecsent mutogattak, akki nyers hust eszik; harmadik hejt szakálas asszont, így tovább sorba. Eccer csak ehen forog a Horog uram komédijája. Oda vigyázok, hát Erzsók ott gubbaszkodik egy kocsiba két baka köszt. Iíííínye . . . akki árgyélussa van a kaszárnya körül leselkedő savó szemednek, na megájj! De hogy kössek mán ki a hadsereggel, mer igaz, hogy magam is nippattanás vagyok, de azoknál gyíklesó van? Mán mindegy, még maasszon vírt iszok, avall kesztem szíjjel hánni a körülvaló hámsz nípet, hát ehen ugrik elibem Vacak András rendőr, oszt aszongya, hogy míjjen tisztelt Bugyi úr, ne miltóztassik a rendet felkavarni, mert úgy szíp az ílet, ahogy van.

Ugy megütődtem az Andris akkurátos beszídgyítül, hogy nem lökdöstem tovább, hanem megkérdesztem Vacak testvirtül, hogy mi ok miá lett ijen illedelmes. Na mer máskor, ha valami sorom van vele, hát azon kezdi, hogy kípén vág.

Ű oszt így magyarázta meg az illedelmesíget:

Most, hogy a nímet császár megdicsírtette az belügyminiszterrel az berlinyi lendőríget, akki a többek között asztat is mondotta, hogy udvarias tapéntat föbbit ír, mint az ecceribe való rögtönös pofoszkodás, hát mik is uj-

fent mesmeg ismételen kikaptuk az ordret az tekinetets kapitány úrtul, hogy ne sajnájjuk az bitang közönséggel szembe udvariasnyájas-kodást teljesíteni, akkit az jelenleg való csontvágó eszemmel ugyan felírni nem tudok, de azír engedelmeskedek neki cudarul, mer mir azír, hogy muszáj.

Tenap mán meg is kesztem az nyásas-kodási sort, igen mer mir azír, hogy ammint ott állok a Csapó-utca vígínél, hát ehen riszája magát egy úri dáma biciklin, oszt mer mivel kegyetlenül elbámultam, hát aló zsupsz . . . végig vágódott hasmánt az flaszterájós kövezeten. Takaros környülállású fejircseléd vót, mer még görgött is, akkit nem tett vóna, ha sovány lett vóna. Pattanok oda rögvést udvariasonn, oszt mondok: happaré nacsésága, kezeit csokolom, a fene ebbe a kúbe, ugyi, hogy nem lágy? Csak nem ütötte tán meg nagyon a nyereg felől való felzetet? Aval huzom felfelé, mikor mán félig felhuzom, hát obszerválom, hogy egy suszterinas maj megpukkan, ugy röhög mellettem. Én is oszt sete kézzel udvarison ugy oldalt háritottam a köjköt, hogy egy kofasátorba gördült be, de csak kijött, oszt még szidalommal illetett. Fialtal úr — mondok — az istiglincit Önnek, méltóztassik a nyálast befogni és innét haza kotródni, mer Isten az atyám, oda teljesítek a csizmám órával, ahun oszt a legszúlesebb fót esik az nadrágján, oszt nem tehetek rulla, ha reptibe teccik haza utazni egyenes fúvel a csirízes tálba.

Aszondom, hogy ennek a szavazásnak oszt vót is foganattya, mer mindössze egy rothatt almát vágott hozzám az élető, aval elhuzódott a színhejrrül s magamra hagyott az nyői högyel. Azaz nem ippen magamra, mer vagy százig való nípek tátották még ott a szájokat. Én azonban szorgalmasan felnyaláboltam az kisasszonyt és jól magamho szoritván, akki még most is jól esik, keresztül törtem a környül való snassz nípeken, oszt egy fiákerbe béültetem. Ű pedétiglen bénnyult a rokoja-zsebibe, oszt egy tallért nyomott a markomba. Ez oszt a dáma. Aszondom!

PRÓBAVÁGÁSON.

— Na, mit szól Kétszarvi ur a próbavágatáshoz?

— Mit? Harminc percent? Mi az? . . . Haszon? . . . Az semmi. Én ismerék egy embert, aki lehuzza az áldozat bőrét, kiszivja a vérét s a mellett még az áldozata is életben marad. Ezt nevezem üzletnek.

— Biztosan jobb szakember, mint maga. Hentes, vagy mészáros?

— Nem . . . Uzsorás.

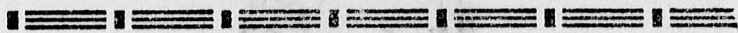
FÁZÉKONY-DAL.

*Én istenem, de jól esik
Mikor télen sok hó esik.*

*Vagy ha már a hó nem esik,
Legalább az eső esik.*

*Vagy ha eső, az sem esik,
Korcsolyá kis lány elesik.*

*Ez se esik, az se esik,
Csak a thermométer esik.*

Trabukó Marcsa

— Oh kérem de fájinul ki lettem elégitve vasárnap a szombati ros napért. Hogy vasárnap megjött a kocsitolóm, hát már jókor délután eljött hozzám... Képzeljék kérem, mikor megláttam az aranyost, ugy megörültem, hogy szerettem volna örömben meghengergőzni mint a pajzán kis csikók szokták, de hát ugy gondolom, hogy ez mégse illet volna egy gyáros és szezonos nőhöz.

Alig ült le a lelkem, mindjárt a fütölője iránt érdeklődtem, hogy nem hagyta-e el valahol és szól-e még olyan hegyesen, mint mikor elvitte? Ki is vette a lelkem azonnal és én meggyőződtem, hogy csakugyan olyan állapotban van, mint mikor elment. Tetszenek tudni nagyon sajnálnám, ha valahol elhagyná, vagy isten örizz, bedugulna, mivel játszanék én?

Oh de szépen el is enyelegtünk egészen estig. Ides ugy nézett ki kettőnk közt mint az öreg macska, mikor a fiait tanítja játszani!

De hát — tetszenek tudni — nincs olyan hosszú aminek vége ne legyen! A játéknak is vége lett! Igen ám, csakhogy idesnek! Mink elmentünk a színházba, mert a Cigányprimást játszották! Nagyon tetszett mindkettőnknek a haccacaré és mink is rendeztünk magunknak színház után, hogy majd reggel öt óráig tartott. Bizony Ides már akkor felkelt és én a haccacaré, ű meg a happaré behatása alatt állott. De azért nem történt nagyobb baj, mert tudja, hogy jó kezekben voltam! Ez a fő! . . .

Vaczak András

tapéntatos intézkedései az első hó eséskor.

— Kolléga ur Csutak, hévatalosan megállapítom aztat, hogy az tél itt van. Üdvözölöm. — Héééh! — vigyázzunk ott avval a boroshordóval. Jönnek a disztótorok kolléga ur. — Jónapot nemzetes asszon, ellenben rizskását tetszet venni? Aután sárgakását ellenben a hurkával. Tessik? Házzámom Árpád-tér. Egy kis disztóságot riszemről jó néven veszek ellenben. Köszönöm. Kiszti-hanyt nemzetes asszon.

— Hopp! Vigyázat, Klámel vendiglós ur, el ne tesszen csuszni ellenben. Jó bora van most a kis tekintetes urnak, oszt a díjak urak rim módon látogattyák az Aranykaptát ellenben.

— Nagycsága kirem, legyen kegyes fejjebb huzni az csipkés szoknyát, mer ellenben kiláccik, oszt kalamajkát csinál az fér-fajak köszt. Pardony!

A NYUGALOM.

Színésznő (a szerepe szerint): Oh jószágos Isten! Mikor lesz már nyugalmam nékem?

Szabó (a karzati ülésen): Addig nem, amíg a sárga selyemruha árát meg nem fizeti.

Pakonpart Alfréd

— Ahá, van sze'encsém Szentesy János nemzetes ur, alázatoszogéla! — Ide tssék le-huzódni ké'em a mungó pá'tiak székébe! — Fe'i ké'em, készítsen egy adag ko'mánypá'ti habot a nemzetes u'nak! — Hát hogy mésztatik lenni kedves nemzetes ur, a nagy ut után? Hallom ké'em, hogy önkegyed is részt vett a diszoklevél vivő önkéntes küldött ségben? — Hogy naigen? — Nem oljan nagygyára naigen ké'em! Me't nem valami jól, sőt talán egy kissé pótyögösen nézett ki a nemzetes ur a ko'dován csizmában, meg a mentsikóban a sok fecske fa'ku frakkos u'ak között! Ej, ej nemzetes ur, hát már önkegyed is valami tanácsos akar lenni? Hiszen ha az lenne is önkegyed csak oljan hüvön ké'nék a nemzetes u'tól is a tanácsot, mint a többi-ektől! — Igenis ké'em, nem derálok annyit! — Hopp, igaz az nemzetes ur, hogy a lakomán, — amelj a nagy hizelgések után volt — leöntötte volna önkegyed magát? Ugy mondják a rossz nyelvek ké'em, hogy a nemzetes ur utánozta volna az urakat és bal vagy sete kézzel fogta a kanalat? — Hogy nem igaz, me't bele tetszett hajolni a tányé'ba? — Pe'sze nem is hiszem én azt; hanem azt jobban elhiszem ké'em, hogy a nemzetes ur evés után mind a tiz ujját végig nyalta, me't ez régi magyar szokás! Oh ké'em, a régi magya'ok közt is mindig található volt oljan egyén, aki nemcsak a maga ujját . . . hopp készen vagyunk ké'em! Áldás, békesség nemzetes ur, alázatoszogéla!

Leeset hó Szima
nem fehérebb a

M. és neje mosodájából
és tisztítóintézetéből ki-
került ruháknál.
Battyányi-utca 26. sz

Civisek az Angolban.

— Na megkapta Tisza a díszpógári oklevelet. Na de oszt Szentesy komámon kívül nem vót civis ember ott.

— Mennyik mán sógorom, hogy mennyik. Nem civis ú mán. — Ótott tekintetes ur ú tuggya sógorom.

— Baltazár püspök mesmeg gratulált Tiszának

— Ja, sógorom, ki a Tisza borát issza, vágyik annak szíve vissza — nevelőnek.

A bógár király le akar mondani sógorom.

— Igen mer ú is óránál fogva vezette a nípét.

FELSŐBB LEÁNYOK.

— Tudod-e Elza, hogy ezeket a pikáns könyveket sokkal jobb pongyolában olvasni?

**Nagyválasztéku finom
tea sütemények kilója
4 kor. Sántha cukrász
Hatvan-utca 7.**

Népszövetségi Hitelszövetkezet

Debreczen, Varga-utcza 1. szám.

Heti betéteket állandóan elfogad, külön díjak felszámítása nélkül. A tagok betétei után a
legmagasabb kamatot biztosítja.

Hivatalos órák : d. e. 9—12-ig
d. u. 3—5-ig

Törzsbetét hetenként 20 fillér.

Zalai Márk tanár

3 navi könyvtell és gyorsírási tanfolyama december 1-én ismét megnyillik. Tandij 80 korona. Mérlegképes könyvvezetők, gyorsírók, levelezők gyönyörű irással. Több ezer hallgató. Társadalmi és miniszteri elismerés. Lelkiismeretes és sikeres tanítás. Beiratás naponta **Hatvan-u. 1. sz. 3. em. 42. lift** 10—12-ig. 1529

Igazolványokhoz és bérletekhez fényképeket legszebb kivitelben készít 1618

Némethi fényképész

A „Villám” mult évi folyama kapható a kiadó-hivatalba.

Özv. Simkovits Istvánné frizernő alkalmi fésüléseket elfogad és tanítványokat felvesz. Eötvös-utca 38. sz.

KOMLÓS női divat és felöltő áruházban őszi felöltők, kosztümök, bluzok, pongyolák fel-tünést keltő szolid áruk mellett.

Piac-utca, a Megyeház mellett.

Festékes hordók

igen olcsón kaphatók.
Arany János-utca 47.

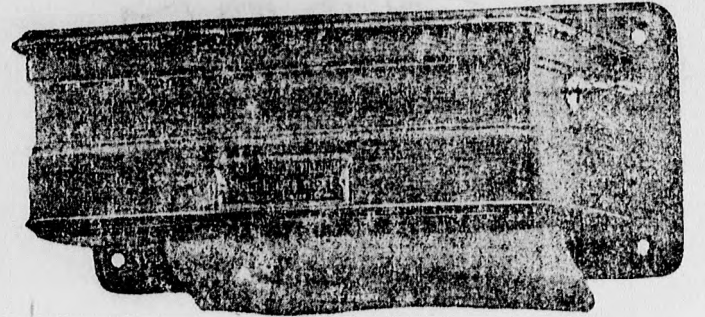
Használt clissé

olcsón **eladó** a kiadóhivatalban. Megtekintés végett kefe-
.: .: levonatott küldünk. .: .:

Nyomatott a „Debreceni Ujság” nyomdájában

Szab. Grazer-féle egészségügyi papír.

El az ujság-papírral! Kultur-szükséglet!

Ezen papír egyenként hajtogatva és egymásba kapcsolva jön forgalomba. Használata meg-
óvja az emberiséget fekélyek és ragályozástól mely a tisztátalan papír igába hajtásával állandó veszélylyel jár az egészségre. Eddig példátlan olcsó árban árusítom ezen cikkeket, miért is a legkisebb keresetű kézimunkás fülkéjéből sem szabad hiányozni.

Ára:

Egy csomag 500 db barnapapír (Grazer-féle) 30 fillér.
Egy csomag 500 db fehérpapír (Grazer-féle) 36 fillér.
Egy darab hozzávaló tömör, elegáns tölgyfa-szekrényke, elzáró tolvajtőlvél 40 fillér

Mihály Sámuel

papírkereskedés, irodaberendezési szaküzle-
villanyerőre berendezett könyvnyomdai iparüzem
DEBRECEN, Piac-u. 30. (Korzó.)
Alapított 1891. Alapított 1891

Gyomorgóros, kólíka étvágytalanság és általában gyomorbetegségeknel a legkifünőbb háziszor a

Hollandi

GYOMORCSEPPEK.

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható: 1465

Mihalovits Jenő

gyógyszertárában

DEBRECEN.